Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 182 (1682) ♦ Субота, 27 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

Наше партнерство — на постійній основі

Голова Верховної Ради Олександр Мороз зустрівся з послом з особливих доручень, спеціальним радником державного секретаря США з питань нових незалежних держав доктором Стівеном Сестановичем. Посол висловив бажання краще ознайомитися з Україною, зрозуміти її. У ході діалогу сторони обговорили спільні для обох держав проблеми, торкнулися економічної та політичної ситуації в нашій державі, а також питань європейської безпеки.

Пан посол окреслив своє бачення відносин між США та Україною на найближчі два роки. Зокрема пан Стівен Сестанович зазначив, що «наше партнерство — це партнерство на постійній основі», запевнивши Голову ВР України, що така думка не лише його особиста, а й президента США Білла Клінтона та держсекретаря Мадлен Олбрайт.

Парламентська хроніка

Оголошують війну. Боям місцевого значення на Хрещатику

Ранкове і денне засідання 26 вересня

Відомий афоризм — хто править Парижем, той править Францією, в українському контексті, на жаль, трансформувався у варіант: хто править Україною, той править Києвом. Що вийшло внаслідок такого перетворення, відомо не лише в Києві, а й в інших столицях. Канонада від боїв місцевого значення на Хрещатику долинула навіть до Страсбурга — столиці Ради Європи. Саме тому у Верховній Раді знову повернулися до актуальної теми — розгляду законопроекту про столицю України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Проблеми Чорного моря турбують і Молдову

В Одесі з робочим візитом побував Президент Молдови Петру Лучинський. Він узяв участь в одеському екологічному семінарі, присвяченому проблемам Чорного моря, який відбувається під егідою Вселенського патріарха Варфоломія. Президент Молдови також зустрівся з керівництвом Одеської області. По завершенні зустрічі Петру Лучинський повідомив журналістам, що під час переговорів сторони торкнулися питання делімітації україно-молдовського кордону, молдовської власності на території Одеської області і прикордонної торгівлі.

І все-таки вона "крутиться". Та ще й святкує День машинобудівника

ВОНА — то машинобудівна галузь України. У будь-якій країні вміння створювати нові машини визначає ступінь розвитку науки, техніки, кваліфікацію робітників. Ми частіше хвалимо чуже. Та наша машинобудівна галузь не поступається «забугорній». Аби гроші, а вже наші умільці будь-якій машині «мозок направлять». Приміром, на миколаївському підприємстві «Машпроект» створено нову потужну турбіну ГТГ-110. Це не кухонний комбайн від «Сіменса», це серйозніший агрегат. І за рівнем інженерної думки, і за точністю обробки деталей до сотих міліметра. І за людей, котрі створюють розумні машини, великі кораблі й комбайни, інші речі, що оживають з металу, варто завтра проголосити тост. Усе-таки свято...

На знімках Олександра КРЕМКА: творці турбіни ГТГ-110 слюсар-складальник Григорій Костін, генеральний конструктор В'ячеслав Романов, слюсарі Йосип Гранатуров і Анатолій Крячко; а так створюють нові кораблі.

(Матеріал до свята «Такі млини, що нарозхват» читайте на 4-й стор.).

Легше вчити жити, ніж допомагати матеріально?

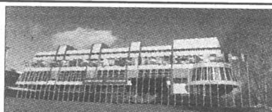
Міжнародний валютний фонд проти надання фінансової допомоги Україні для реалізації раніше узгоджених програм. Така інформація надійшла від української делегації, що взяла участь у щорічних зборах Ради керуючих Міжнародного валютного фонду і групи Всесвітнього банку, які відбувалися в Гонконгу. Причиною такого рішення МВФ стало те, що Україна допустила перевищення дефіциту бюджету. Воно сталося внаслідок надання фінансової допомоги сільськогосподарським товаровиробникам, суднобудівній та іншим галузям.

Увічнено пам`ять журналіста

Віднині ім'я заслуженого журналіста України, редактора громадсько-політичної газети «Вечерняя Одесса» Бориса Дерев'янка, який загинув від рук найманого вбивці,носитиме новий риболовецький траулер акціонерної рибопромислової компанії «Антарктика». Рішення про це прийняла рада директорів АРК «Антарктика».

Спеціальний кореспондент «ГУ» Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ передає зі Страсбурга

Підкидний лист у стінах Парламентської Асамблеї

Учора у французькому місті Страсбург завершилася четверта частина цьогорічної сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи. Наша делегація, яка й так не нудьгувала, отримала насамкінець неприємний «сюрприз». Несподіванка сталася на попередньому обговоренні виконання Україною взятих на себе зобов'язань під час вступу до РЄ, тобто на спільній зустрічі нашої делегації та Комітету з контролю за виконанням зобов'язань. Слово членам нашої делегації, які працюють у вищезгаданому комітеті.

(Закінчення на 6-й стор.).

P.S

❍ Чорноморський суднобудівний завод передав грецькій компанії «Авін» новозбудований танкер-продуктовоз «Перл».
❍ Сьогодні в Тернополі розпочинається обласний конкурс стрілецької пісні.
❍ У Харкові відкрився міжнародний салон-ярмарок «Слов'янський базар».
❍ Лариса Роговець з Чернігова здобула другу премію та диплом у номінації «За краще мецо-сопрано» на XIII Міжнародному конкурсі оперних співаків в Італії.
❍ В Азовському морі поблизу Маріуполя виявлено холерний вібріон.

У номер

Міжнародні стандарти сприяють економіці

Президент України Леонід Кучма надіслав учасникам 20-ї сесії Генеральної асамблеї Міжнародної організації із стандартизації (МОС), що нині проходить у Женеві, привітання з нагоди 50-річчя цієї організації. Він побажав «творчої плідної роботи у розв'язанні питань, пов'язаних з розробкою і впровадженням міжнародних стандартів, які сприяють розвитку світової економіки».

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комітет з питань науки та народної освіти за участю представників Кабінету міністрів, міністерств і відомств та науковців обговорив проект закону «Про Національну програму інформатизації» та Концепцію Національної програми інформатизації, які були доопрацьовані робочою групою у складі народних депутатів України, працівників Національного агентства з питань інформатизації, провідних фахівців у галузі інформатизації, створеною відповідно до рішення комітету.

Під час доопрацювання законопроект приводився у відповідність з вимогами чинного законодавства та міжнародних угод. Посилено рівень координації питань інформатизації в державі, усунено дублювання функцій і програм у цій галузі. Велика увага приділена адекватному представленню та формуванню системи узгоджених національних пріоритетів та одночасної підготовки комплексу відповідних правових, економічних, фінансових та інших механізмів, що забезпечать їх практичне виконання.

Реалізовано принципово нову технологію підготовки проектів загальнонаціональних програм, коли разом розробляється весь необхідний комплекс нормативно-законодавчої документації різного рівня. Опрацьовано майже всі етапи життєвого циклу інформатизації сучасного українського суспільства. Підкреслювалося, що під ці документи підготовлено комплекс реальних проектів інформатизації суспільства, що відповідає вимогам часу. На відміну від багатьох попередніх програм, Національна програма інформатизації готова до впровадження в повному обсязі.

Висловлювалися пропозиції зробити Національну програму інформатизації невід'ємною складовою Програми уряду, а також тим стратегічним важелем, який повинен стимулювати економічний розвиток України, забезпечити реальні соціально-економічні зрушення.

При опрацюванні програми увагу приділено формуванню необхідних умов для економічного стимулювання виконавців її завдань. Передбачено загальні принципи докорінної зміни умов бюджетного фінансування. Бюджетні кошти плануються сконцентрувати виключно на виконанні загальнонаціональних пріоритетів і тільки на конкурсних засадах. Крім того, закладено загальні принципи механізму стимулювання перетворення цих бюджетних коштів на «своєрідний центр притягнення» ресурсів з інших недержавних джерел. До того ж інвестиційна політика Програми спрямована на пріоритетну підтримку національного товаровиробника, створення нових робочих місць.

Обговорений пакет документів Національної програми інформатизації запропоновано внести на розгляд Верховної Ради України у першому читанні.

Прес-служба Верховної Ради України.

Парламентська хроніка

Депутатом можеш буть, та про міністра не забудь

Вечірнє засідання 25 вересня

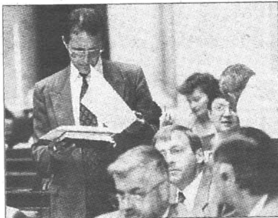
Закон про Кабінет міністрів Леонід Кучма повернув парламенту зі своїми зауваженнями уже вдруге. Співдоповідач з цього питання, секретар парламентського Комітету з питань правової політики і судово-правової реформи Ігор Коліушко зауважив, що з 25 пунктів зауважень Президента України лише три нові, решту глава держави уже вносив. З цих трьох новел — пропозиція продовжити термін підготовки програми уряду з 50 до 90 днів; дозволити Кабінету міністрів надавати державні гарантії щодо інших кредитів, а не лише передбачених під державні програми; а право вирішувати, кому з вищих посадових осіб держави надавати особисту охорону, має бути у Президента, а не в Кабміну.

На цьому тлі досить дивний вигляд мав один з основних аргументів доповідача від уряду — першого віце-прем'єра Анатолія Голубченка, котрий, закликаючи підтримати пропозиції Леоніда Кучми, кілька разів нагадував, що... кожен з депутатів може стати урядовцем, а тому цей закон треба приміряти на себе.

Однак жоден з аргументів остаточно не переконав парламент, і розгляд питання та прийняття рішення перенесено.

Парламент, погодьтеся, опинився у досить делікатній ситуації, коли настала черга розглядати зауваження і доповнення глави держави до закону про статус народного депутата України, на який накладено вето. Представник Президента у Верховній Раді Роман Безсмертний у виступі зазначив, що глава держави не може погодитися з деякими положеннями цього документа, котрі, на його думку, не відповідають нормам Конституції та законів України. Йдеться, зокрема, про пільгове право народного депутата на висловлювання своєї думки, позиції в засобах масової інформації, про обов'язкове зарахування ексдепутата до резерву державної служби або відповідного міністерства в разі неможливості надати попередню роботу чи посаду тощо.

Співдоповідач, голова парламентського Комітету з Регламенту, депутатської етики і забезпечення діяльності депутатів Петро Шейко із занепокоєнням нагадав, що з приводу цих та інших пільг народних депутатів деякі ЗМІ створюють негативну думку про Верховну Раду. Разом з тим він проти того, щоб народний депутат після закінчення повноважень стояв у черзі у службі зайнятості чи, виходячи на пенсію, не міг отримати одноразової допомоги в сумі дванадцяти посадових окладів, або ж не мав права за пенсійним посвідченням раз на рік безплатно проїхати міжміським транспортом. Один з основних аргументів Петра Шейка: такі і навіть більші пільги передбачені урядовцям статтею 63 закону про КМ, але на ту статтю Президент України вето чомусь не наклав...

Хоч би як там було, після короткої дискусії парламентарії напрочуд дружно проголосували за подолання президентського вето на закон про статус народного депутата (304 — «за», 2 «проти», 5 утримались).

На засіданні було також оголошено про поповнення депутатської групи «Єдність» одразу сімнадцятьма (!) народними обранцями, і, отже, питання про розпуск групи з порядку денного знято.

Анатолій БЕНЬ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Оголошують війну. Боям місцевого значення на Хрещатику

(Початок на 1-й стор.).

Пригадується, у липні, розглянувши три варіанти законопроекту, Верховна Рада доручила Комітету з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування підготувати один, на основі якого і мав народитися закон. Комітет виконав завдання. Одночасно група депутатів, які в липні вносили альтернативний проект (їхню позицію висловлює народний депутат Володимир Чемерис), вважає, що комітет не виконав розпорядження Верховної Ради стосовно узгодження позицій, а відобразив лише один бік законодавчого процесу. На початку розгляду питання з доповіддю виступив голова комітету Олександр Стешенко. Він назвав основні особливості доопрацьованого проекту. Наприклад, міського голову обирає територіальна громада міста, указом Президента України він затверджується головою держадміністрації. На думку О. Стешенка, це не можна вважати суміщенням посад, бо в даному разі «повноваження і функції міського голови збігатимуться, а не перехрещуватимуться з повноваженнями і функціями голови міської держадміністрації, чого певною мірою не можна запобігти за наявності двох посадових осіб».

Згідно з іншою особливістю Київська міська рада не матиме виконавчих органів, вона делегуватиме їхні повноваження міській держадміністрації. Держадміністрація з делегованих їй питань буде підконтрольна і підзвітна раді. Третя особливість стосується матеріально-фінансової діяльності міського самоврядування в Києві. До комунальної власності міста можуть бути передані об'єкти загальної власності, які забезпечують функціонування міста як столиці. Олександр Стешенко підкреслив, що Київська рада може скасовувати акти міської держадміністрації з питань делегованих радою повноважень у разі їх невідповідності рішенням ради. Законопроект одночасно дещо обмежує повноваження Київради стосовно містобудівних програм та генеральних планів забудови міста.

Співдоповідач Володимир Чемерис підкреслив, що альтернативний законопроект його групи також має намір покласти край правовій невизначеності у столиці після його доопрацювання. Це власне новий законопроект про столицю, який сповна зберіг концепцію попереднього варіанта. Вона полягає в тому, що пріоритет належить органам місцевого самоврядування, яких обирають кияни, над органами, які призначаються. Відповідно до Конституції та закону про місцеве самоврядування, з точки зору управління великими містами в цьому законопроекті передбачено існування представницьких органів місцевого самоврядування в районах Києва зі своїми виконавчими комітетами. Існування районних держадміністрацій в Києві не передбачено.

У законопроекті передбачено прямі вибори всіма киянами мера столиці, як цього і вимагає Конституція України. Він очолить виконавчий орган Київради, уряд міста Києва і головуватиме у самій раді. Щодо поєднання посад однією особою, то співдоповідач підкреслив: обраний Києвом голова і затверджений Президентом враз перетвориться з особи, підзвітної виборцям, в особу, підлеглу особисто Президентові. Така схема призведе до виконання волі однієї людини, а не громади Києва.

Під час обговорення поданих законопроектів депутати попри полярність оцінок обох документів висловлювали єдину думку: боям місцевого значення на Хрещатику слід оголосити війну, себто прискорити прийняття закону про столицю України.

Після тривалих дебатів шляхом рейтингового голосування підтримку одержав законопроект, який доповідав Олександр Стешенко. До процедури другого читання комітет має значно доопрацювати документ, особливо статті 3 і 13, де є невідповідність з Конституцією України.

Парламентарії ухвалили зміни і доповнення до Закону України «Про податок на додану вартість». Ним вводяться норми, які діють у перехідний період. Зміни і доповнення набувають чинності з 1 жовтня 1997 року.

Наступний тиждень депутати працюватимуть в округах.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

24 — 27 вересня в Києві перебували Генеральний секретар Канцелярії Парламенту Естонської Республіки Хейкі Сібул і керівник відділу інформаційних систем і техніки Канцелярії Вайно Олев. Гості ознайомилися зі структурою апарату Верховної Ради України, досвідом роботи його підрозділів.

Прес-служба Верховної Ради України.

Затверджено Розпорядженням Голови Верховної Ради України від 26 вересня 1997 року № 395

ГРАФІК

розгляду проекту Державного бюджету України на 1998 рік у Верховній Раді України відповідно до термінів, визначених Регламентом Верховної Ради України

15 вересня

Кабінет міністрів України подає проект закону про Державний бюджет і звіт (інформацію) про виконання Державного бюджету за поточний рік на розгляд Верховної Ради.

15 вересня — 2 жовтня

Протягом 20 днів ознайомлення депутатів із цими документами.

не пізніше 10 жовтня

Міністр фінансів України виступає з доповіддю про проект закону про Державний бюджет на засіданні Верховної Ради. Обговорення проекту бюджету.

10 жовтня — 15 жовтня

Протягом 5 днів після закінчення обговорення проект розглядається в комітетах, які призначають своїх представників для участі в роботі Комітету з питань бюджету. Комітети і депутати передають свої письмові поправки до проекту в Комітет з питань бюджету.

Якщо комітет або депутат вносять пропозицію про збільшення видатків або скорочення доходів, вони зобов'язані запропонувати таку саму суму, відповідно, збільшення доходів за рахунок інших джерел або скорочення видатків на іншу статтю. Комітети й депутати подають до кожної поправки письмове обгрунтування. У разі недотримання цих вимог поправка до розгляду не приймається.

15 жовтня — 29 жовтня

Комітет з питань бюджету розглядає поправки, що надійшли від комітетів і депутатів. Про дні, час і порядок денний засідань Комітету з питань бюджету офіційно повідомляють іншим комітетам для участі призначених ними представників у засіданнях з питань, що входять до компетенції відповідних комітетів.

Комітет з питань бюджету готує доповідь і таблицю про підтримані поправки і перелік відхилених поправок. На цей період не призначаються засідання Верховної Ради.

4 листопада

Перше читання проекту закону про Державний бюджет. Доповідь Комітету з питань бюджету. Приймається постанова про затвердження пропозицій Комітету з питань бюджету.

5 листопада — 19 листопада

Кабінет міністрів доопрацьовує прийнятий у першому читанні проект закону про Державний бюджет і подає доопрацьований проект у Верховну Раду на друге читання.

20 листопада — 26 листопада

Ознайомлення депутатів з проектом закону.

27 листопада — 28 листопада

Друге читання проекту закону про Державний бюджет. Доповідь міністра фінансів України. Постатейне голосування закону. Якщо Верховна Рада не приймає закон у цілому і в результаті постатейного голосування дефіцит бюджету перевищує граничний розмір, бюджет передається для доопрацювання в Комітет з питань бюджету.

1 грудня — 3 грудня

Комітети та депутати подають свої поправки щодо скорочення дефіциту бюджету до Комітету з питань бюджету.

4 грудня — 8 грудня

Комітет з питань бюджету розглядає поправки, і не менш як за 3 дні до засідання Верховної Ради висновки комітету розповсюджуються серед депутатів.

12 грудня

Повторне друге читання проекту закону про Державний бюджет. Обговорюються і голосуються поправки про скорочення дефіциту бюджету. Якщо досягнуто затвердженого граничного розміру дефіциту бюджету, Верховна Рада переходить до голосування проекту закону в цілому (третє читання).

Іван МОЗГОВИЙ: Село підніме Україну, якщо держава повернеться до нього обличчям

Наприкінці вересня 1990 року з метою захисту інтересів селян було створено Селянську спілку України, а її головою на установчому з'їзді обрано відомого громадського діяча І. Мозгового. Народився він 1927 року в селі Новомихайлівка Мар'їнського району Донецької області в сім'ї хлібороба. Українець. Освіта вища — закінчив Херсонський сільськогосподарський інститут. Працював агрономом донецького радгоспу «Тепличний», на громадській, державній роботі. Одружений, має двох синів і двох онуків.

Кореспондент «Голосу України» попросив І. Мозгового розповісти, що нині являє собою Селянська спілка України, які її програмні засади, як вона діє в нинішніх умовах.

— Наша спілка, — наголосив Іван Олексійович, — це громадська організація. Вона об'єднує 21 обласну й понад 340 районних селянських рад, до яких входять представники колгоспів і радгоспів, КСП, фермерських господарств, підприємств переробки сільськогосподарської продукції тощо. Спілка співпрацює з усіма організаціями, які опікуються проблемами села. Ми виступаємо за всі форми організації праці й власності на селі, захищаємо інтереси всіх трудівників села і сфери переробки сільгосппродукції. Вважаємо, що матеріально-технічна база сільського господарства і переробки сільськогосподарської продукції, рівень підготовки кадрів визначають і будуть визначати розвиток господарювання і власності. Тільки на цій основі можна домогтися зростання ефективності сільськогосподарського виробництва.

Майбутнє нашого села — глибока інтеграція, виробництво готової продукції, а не сировини. У зв'язку з цим спілка з 1993 року активно виступає ініціатором створення структур, які допомагають селу вирішувати конкретні економічні проблеми. Серед них — корпорація «Агронафтопродукт», селянська інвестиційна компанія «Сінком», асоціація «Нива», брокерська контора на Українській аграрній біржі, Міжнародний фонд розвитку сільського господарства України тощо. Останнім часом з допомогою спілки збудовано карбідний завод, у 20 господарствах — заводи з переробки сільгосппродукції, 18 філій корпорації «Агронафтопродукт» постачають селянам необхідне паливо. Скажімо, торік на Херсонщині вся озимина була посіяна завдяки паливу, що його надала корпорація в рахунок наступного врожаю.

— Як ви оцінюєте нинішню ситуацію на селі?

— Стан справ надзвичайно складний. Тяжко навіть спрогнозувати, чого слід чекати. Я говорю не тільки про те, що видно неозброєним оком, а й про більш глибинні негативні процеси в сільськогосподарському виробництві. Зокрема, про падіння родючості ґрунтів, їх ерозію, зменшення гумусу тощо. Досягнута в 1985—1990 роках рівновага внесення до ґрунту і винесення з нього поживних речовин за останні шість років втрачена. Подібні негаразди у насінництві, племінній справі. Ці складові дбайливого господарювання, які раніше в багатьох областях України досягли високого рівня, тепер зруйновані або ледь жевріють.

Що робити далі?

Тема ця непроста. Ясне одне: виходити слід з реалій. А це означає:

— визнати на ділі, що сільськогосподарське виробництво — основа виведення з кризи всієї економіки країни, а тому найпріоритетніша галузь;

— не реформування, а матеріально-технічна база визначає форми організації праці й власності на селі — приватизацію, паювання тощо;

— необхідність значного поліпшення вирішення соціальних проблем села, покінчення з державною рекетною політикою, коли продукцію селян держава бере, а своєчасно за неї не платить.

Усі ці та інші важливі позиції необхідно закласти в чітку програму подолання кризи у сільськогосподарському виробництві й матеріалізувати їх. Не можна окремими постановами та указами керувати життям села.

Де брати гроші?

А там, де беруть їх на інші, навіть престижні речі. Треба думати, як гроші заробляти. Я знову й знову наголошую: село підніме Україну, якщо держава повернеться до нього обличчям.

— У політичних колах України тепер гостро дебатується проблема землі. Бути їй товаром на продаж чи колективною або державною власністю. Яка ваша думка з цього приводу?

— Форми організації праці на землі, власності на неї, як на мене, можуть бути різними. Їх утвердження має йти еволюційним шляхом. Що стосується питання, чи бути землі товаром, то тут моя позиція однозначна: земля аж ніяк не може бути товаром. Це гріхом великим стане. Подивіться на передові країни світу: там землю, як правило, здають в оренду. Ставлення до землі, як і до сільськогосподарського виробництва в цілому, там святе. Не можна, щоб земля йшла під заклад, акціонувалася, бо за цим прийде банкрутство і селяни залишаться безземельними.

— В Україні вже розгортається підготовка до наступних парламентських виборів. Чи буде в них брати участь Селянська спілка? Якщо буде, то під яким гаслом?

— Звичайно, буде. Але діятиме притаманними громадській організації методами. Вестиме роз'яснювальну роботу серед селян, підтримуватимемо тих кандидатів у депутати, які щось зробили або можуть зробити корисного для села, рішуче виступатиме проти тих, хто на словах за добробут села, а на ділі — аби пробитися в депутати.

— Іване Олексійовичу, редакції повідомили ваші земляки, зокрема голова Мар'їнської районної ради і райдержадміністрації В. Манько і депутати вашої рідної Новомихайлівської сільради про те, що вам саме сьогодні виповнилося сімдесят. Вони вітають вас з ювілеєм, бажають здоров'я і плідної праці на селянській ниві. Ми приєднуємося до цих побажань.

— Спасибі.

Бесіду вів Володимир ЧЕРКАС.

Космічні технології працюють на здоров'я нації

У ХАРКІВСЬКОМУ науково-дослідному інституті радіотехнічних вимірювань створюють медичну техніку, яка нічим не поступається зоокеанським аналогам. Щоправда, одна відмінність все-таки є: коштує вона для медзакладів удвічі дешевше.

Древня лікарська заповідь «не нашкодь», на жаль, і сьогодні залишається у нашій країні однією з найгостріших проблем медицини. Річ навіть не в тому, що наші медики почасти поступаються кваліфікацією перед своїми західними колегами. Наприкінці двадцятого століття українським лікарям доводиться здебільшого розраховувати лише на свої знання та інтуїцію. Те жалюгідне обладнання, яким оснащена переважна більшість лікарень і поліклінік, дуже важко назвати медтехнікою з точки зору її сучасного світового розвитку.

Що таке ультразвукові дослідження — нині всі знають. Але чи кожен з нас може розраховувати на допомогу цієї унікальної діагностичної апаратури.

На початку 90-х років кількість діючих ультразвукових апаратів загалом в Україні становила не більш як чотириста. А сучасним діагностичним вимогам відповідала лише половина з них. Та якщо за середньоєвропейськими нормами один такий апарат, умовно кажучи, обслуговує 10 тисяч населення, то за нашими тогочасними стандартами один сканер припадав аж на 100 тисяч чоловік. Підкреслю, для задоволення потреб України за рахунок імпорту цієї медтехніки щорічні валютні витрати держави становили не менш як 20 мільйонів доларів.

Тому для заощадження валютних коштів, а також задля збереження науково-технічного потенціалу і робочих місць у країні відповідною постановою Кабінету міністрів України наприкінці 1992 року затверджено програму розробки та серійного виготовлення вітчизняної медичної техніки, в тому числі й ультразвукової. До розв'язання цього завдання в рамках конверсії залучено чимало підприємств оборонного комплексу. Серед них і НДІ радіотехнічних вимірювань, колектив якого мав значний науково-технічний потенціал і досвід у розробленні та виготовленні надзвичайно складної радіоелектронної техніки спеціального призначення. Достатньо згадати участь НДІ у створенні космічного комплексу «Енергія», радіонавігаційних систем, систем наземного управління космічними апаратами тощо. До того ж інститут з власної ініціативи й раніше працював над створенням медичної техніки.

За короткий час було розроблено всю потрібну конструкторську і технологічну документацію. Виготовлено дослідні зразки, проведено найрізноманітніші випробування. Медпрацівники констатували: ультразвуковий діагностичний апарат ТІ628А відповідає найширшим запитам лікарів-практиків.

Нині вже виготовлено понад 300 таких комплексів. І попит на них не зменшується. Не тільки в медзакладах України, а й далеко за її межами. Принагідно зауважу: економічний ефект від реалізації цього проекту уже становить близько 3 мільйонів доларів. Замовників приваблює не тільки те, що Харківський НДІ радіотехнічних вимірювань намагається задовольнити усі побажання провідних спеціалістів цієї галузі, а й створив надійну систему їх сервісного обслуговування. Навіть найбільші несправності спеціалісти інституту усувають за лічені дні, а то й години. Честь марки — понад усе!

Микола КОСИЙ.

Харків.

ДОРОГИ ЧЕРЕЗ КРИЗУ

Історія свідчить, що Німеччина після революційної розрухи 20-х і кризових 30-х років відбудову економіки розпочинала з будівництва автобанів. Америка у кризові 30-ті відродження економіки теж розпочинала з будівництва автомобільних доріг. США і тепер пишаються своїми дорогами. А в стародавні часи могутній Рим, щоб зберегти велетенську державу, будував дороги та віадуки, які збереглися за наших часів. Невже римські сенатори дві тисячі років тому були розумніші від наших народних депутатів, котрі в лютому цього року скасували закон про дорожнє фінансування? Думаю, що ні. Вони просто дбали про свою державність.

Усі розвинені цивілізовані країни Європи, Америки та Азії долали відсталість насамперед тим, що будували добротні шляхи. І тепер, маючи дороги значно кращі від наших, влада цих країн на ремонт і утримання шляхів все одно виділяє в десятки, сотні разів більше коштів, ніж у нашій країні. Тому за наявності інтенсивного дорожнього руху аварійність у цих країнах значно менша.

За холодним словом «аварійність» стоять долі загиблих і покалічених людей, сирітство дітей, батьки яких загинули на дорогах. І от саме це варто було б пам'ятати нам, народним обранцям, коли приймаємо те чи інше рішення. Тільки на дорогах Харківщини щорічно гинуть більш як чотириста людей і травмуються більш як три тисячі. А якщо врахувати всі області нашої країни, то одержимо цифру, яку страшно називати. За один рік на дорогах України гине значно більше наших людей, ніж за всі роки афганської війни. На автомобільних дорогах України йде «тиха», але жорстока й багаторічна війна. Фінансові передумови цієї війни проходять через сесійний зал Верховної Ради. Народні депутати, які ініціювали скасування закону «Про джерела фінансування дорожнього господарства України», звичайно ж, розуміли, що він є фінансовою базою Закону «Про дорожній рух». То чому б не скасувати і цей закон, щоб відкрити правове беззаддя на дорогах? Усі учасники дорожнього руху розуміють, що це замах на їхнє життя і здоров'я. Конституція України статтею 3 задекларувала, що «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю». Де ж правда тих народних депутатів, які однією рукою проголошують у Конституції таку гуманну цінність, а другою лобіюють інтереси кіл, які не хочуть сплачувати дорожні податки, аргументуючи це зменшенням податкового тиску на підприємства?

Щоб реально зменшити податки, достатньо скасувати подвійне оподаткування. Тобто, дорожні роботи, фінансовані з дорожнього збору, вдруге не оподатковувати. Сьогодні шляховики, які працюють на ремонті та утриманні доріг, із загальної суми зібраних коштів сплачують різних податків від 35% до 40%. Чи не дешевше буде зняти частину податків з дорожніх робіт і водночас на цю суму зменшити дорожні збори? Від цього виграють усі: і дороги, і платники, і держава.

В Америці кажуть, що початкове враження про країну складається з доріг. А досвід розвинених країн свідчить, що економічне відродження держави починається з відбудови хороших доріг. Отож можна подебатувати з тими народними депутатами, які після скасування закону «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» запевняли, що Росія отримала перемогу у Вітчизняній війні завдяки бездоріжжю. А кого такі народні депутати сьогодні збираються перемагати бездоріжжям? У бездоріжжі немає ані переможної сили, ані державної мудрості. І тисячу разів мав рацію наш земляк, великий класик, коли писав, що в Росії (маючи на увазі і нашу Україну) два лиха: дороги і дурні. Микола Васильович Гоголь передбачив, що і через сто років деякі «державники» тягтимуть нашу Батьківщину до бездоріжжя.

У тяжкі повоєнні роки наші батьки й діди будували автомобільні дороги. Наше покоління не має морального права руйнувати це надбання всієї держави. Коли криза, тяжко всім країнам, але Росія виділяє коштів на автомобільні дороги в 5—6 разів більше, ніж ми.

Гадаю, і нам вистачить державної мудрості зберегти й поліпшити автомобільні дороги для наших нащадків, для наших дітей і онуків.

Анатолій КОСОЛАПОВ, народний депутат України.

У номер

● *Чернівці*

«Буквар» — буковинським румунам

У Чернівцях відбулася презентація «Букваря» для шкіл з румунською мовою навчання. Румунські діти, котрі проживають на Буковині, досі користувалися наспіх виданими методичками або букварями, привезеними з Бухареста.

«Буквар» для румунської нацменшини створила чернівецька вчителька Серафима Криган.

З огляду на те, що в Чернівцях набуто певного досвіду у виданні підручників, Міністерство освіти вирішило створити тут Центр роботи шкіл нацменшин.

● *Ялта*

За місто вступилися почесні громадяни

До перших осіб держави із закликом у рятувати курортну Ялту звернулися з відкритим листом почесні громадяни міста. Народний артист України, головний диригент Кримської філармонії Олексій Гуляницький, директор інституту «Магарач» Сергій Дженеєв, актор Михайло Пуговкін, народний художник України Валентина Цвєткова висловили прохання зупинити дію нормативно-правового акта Верховної Ради Криму «Про республіканський бюджет на 1997 рік». Цим документом кримські парламентарії залишили Ялті мізерну частку — близько 17 мільйонів гривень.

● *Львів*

«Пежо» наввипередки із трамваєм

Нині львів'ян перевозять численні приватні фірми — автобусами і мікроавтобусами. На лізингових умовах діє 28-й маршрут. Настав час скоординувати зусилля, щоб не було скупчень транспортних засобів на одних маршрутах і дефіциту — на інших. Саме це має на меті новостворена асоціація «Львівський пасажирський транспорт», яку утворили десять засновників — три АТП, «Львівелектротранс», шість приватних фірм. У разі аварійної ситуації на колії асоціація оперативно скеровуватиме туди резервний транспорт. А ще вона шукатиме компромісне рішення щодо пільговиків, обслуговування котрих потребує майже третини міського річного бюджету.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

«Де бузька хвиля, де козацький гард...»

В Україні та й у світі Миколаївщина відома передусім як край суднобудівників та хліборобів. Справді визначні заслуги миколаївських корабелів у створенні вітчизняного риболовецького та суховантажного флоту, потужних військових кораблів різного призначення. Нещодавно суднобудівні підприємства Миколаєва, які переживають нелегкі часи, урядовою постановою визнано такими, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави. Південно-Українська АЕС, глиноземний завод, виробниче об'єднання «Зоря», завод «Фрегат», два потужні морські та річковий порти, підприємства легкої та харчової промисловості — це аж ніяк не повний перелік того, що відіграє помітну роль у розвиткові не лише регіону, а й усієї держави. Область до того ж — одна із житниць України. Нині, зібравши добрий урожай зернових, сільські трудівники краю першими в країні виконали державне замовлення з продажу хліба...

Про все це та багато іншого є добра нагода згадати — відзначається 60-річчя заснування Миколаївської області як адміністративно-територіальної одиниці України. З ювілеєм мешканців краю привітав Президент України Леонід Кучма. В містах і селах Надбужжя цими днями відбуваються ювілейні торжества, зустрічі, виставки, концерти.

Сьогодні, наприклад, велике свято під назвою «Де бузька хвиля, де козацький гард...» відбувається в Южноукраїнську — чепурному й затишному місті енергетиків. Сюди з'їхалися делегації з усіх районів та міст Миколаївщини, запрошено в гості й сусідів — представників Одеської, Кіровоградської та Херсонської областей.

— В усі роки благодатна, люба нашому серцю земля, — каже голова Миколаївської обласної ради народних депутатів Валентин Чайка, — народжувала і виховувала чудових людей — завзятих трударів, справжніх господарів, яким під силу подолання будь-яких перешкод. Отож труднощі й негаразди перехідного періоду вважаємо явищем тимчасовим.

Миколаївська область.

Ювілей тижня

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

Такі млини, що нарозхват

Свято тижня

У неділю машинобудівники України відзначають свій професійний день.

А, зокрема, столітній ювілей святкує колектив ВАТ «Могилів-Подільський машинобудівний завод». Продукція цього підприємства — млиноелеваторне обладнання та агрегати для переробних галузей АПК — добре відома в 17-ти країнах світу. Особливий попит мають вальцеві млини. Мабуть, тому, що дають можливість отримувати до 80 відсотків борошна вищого гатунку. Могилівчани гідно конкурують із аналогічними зарубіжними фірмами. Перевагу українським млинам надають не лише Росія, країни Балтії, Грузія, Азербайджан. Їх постійно замовляють румуни, болгари, чехи, пакистанці, турки. Наприклад, Іран нинішнього року придбав таких агрегатів на мільйон американських доларів.

Ще донедавна споживачі, щоб купити такий млин, змушені були записуватися в чергу (для цього на підприємстві навіть завели журнал). До честі могилівчан, за складних економічних умов вони зуміли в півтора раза збільшити випуск продукції. А після недавнього представлення її на міжнародній виставці-ярмарку «Агро-97», що проходила в Чубинському під Києвом, колектив удостоєно почесної грамоти Мінмашпрому.

У виробничих підрозділах відбуваються урочистості з нагоди ювілею. Вшановують кращих виробничників. Скажімо, трудовий стаж родини Янковських становить 225 років. Своє трудове життя поєднали з підприємством династії Литвиненків, Бронськових. Про це та про славну 100-річну історію підприємства можна дізнатися з експонатів музею, відкритого напередодні свята, а також із документальної книжки, сторінки якої ще пахнуть друкарською фарбою.

Вінницька область.

Сергій ВЛАД, журналіст

Маленький секрет для чималенької компанії

Успіх тижня

Різноманітні рейтинги ставлять АТ «Дніпропетровський олійноекстрактний завод» /ДОЕЗ/ урівень з лідерами вітчизняної харчової промисловості. Сьогодні оборот ДОЕЗу сягає $ 80 млн, чистий прибуток торік був не найкращий, проте становив $ 5 млн. Спостерігачі цілком слушно пов'язують успіх ДОЕЗу з орієнтацією його керівників на технічне переозброєння виробництва, високий рівень менеджменту і маркетингової діяльності на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Погодьтеся, що перебувати в четвертій десятці найбільших експортерів України сьогодні до снаги далеко не кожному підприємству навіть традиційно експортоємних галузей, а переробникам соняшникового насіння — і поготів. Тож близько двох десятків українських заводів-постачальників олії вважають, що конкурувати з ДОЕЗом успішно можна лише на ринках СНД або Європи. Загальний обсяг продажу «Олейни» у СНД за 9 місяців перевищив $ 100 млн. Отже, невдовзі ДОЕЗ і на цих ринках захопить першість.

Упевненість у цьому висловив Європейський банк реконструкції і розвитку, який надав дніпропетровцям кредит у $ 20 млн. на поповнення оборотних коштів під закупівлю сировини для виробництва рафінованої олії у пляшках. Про це саме говорив і генеральний директор ДОЕЗу Олександр Нурід, пообіцявши виробляти очищеної олії поперевах 4000 тонн на місяць, а згодом — удвічі більше.

Підстав для цього він мав достатньо: за два останні роки на заводі реалізовано правдиву ідею — перейти під виробництва сирого продукту до рафінованого, очищеного від усіляких домішок, шкідливих під час споживання. Ринок СНД завжди був імпортером рафінованої олії. Тобто виробляли сиру, переганяли її, скажімо, до Туреччини для рафінування, а потім повертали для продажу на наших ринках. Поява торговельної марки «Олейна» знаменує кінець цієї безглуздої сировинної схеми.

Таємницю успіху не приховували, хоч цікавилися нею одиниці. Близько 70 відсотків акціонерного капіталу ДОЕЗу належить сьогодні зарубіжним інвесторам. Левова частка — швейцарській компанії «Ілта-Холдинг», яка й надала гарантії під черговий (бо він не перший) кредит Євробанку. І нові комп'ютеризовані цехи, і нові робочі місця, і суцільна автоматизація виробництва — це не лише результат блискуче реалізованої ідеї, а й залучення іноземного капіталу у вигляді інвестицій та кредитів. До речі, їх часто порівнюють із прямими інвестиціями, бо за останні три роки прибуток у $ 10 млн. не вивезли на Захід, а спрямували на закупівлю сучасного устаткування.

Бо, зрештою, кредит Євробанку, про який сповістив цього тижня голова представництва Ярослав Кінах, — це якоюсь мірою інвестиційна підтримка виробника сільського господарства, який від ДОЕЗу в рахунок оплати за насіння одержує пально-мастильні матеріали, гербіциди, техніку. А ще — підтримка життєвого рівня населення, бо нова марка «Олейна» гарантує утричі збільшити податкові надходження до бюджетів.

До Дня визволення Києва від фашистських загарбників

Їх залишилося тільки шестеро...

Завтра до пам'ятників і меморіалів, що у Дарницькому районі Києва, покладуть живі квіти. Це — традиція, яку свято зберігають у післявоєнні роки. Так, жителі найбільшого промислового району столиці відзначають кожну річницю визволення Дарниці від фашистів. Сталося це 28 вересня 1943 року, коли війська 38-ї армії під командуванням К. С. Москаленка штурмом узяли фашистські укріплення, з боями пройшли вулицями Дарниці і вийшли на береги Дніпра.

Воїнам 136, 163, 71 стрілкових дивізій і 56 танкового корпусу, які безпосередньо вибивали гітлерівців з Дарниці, відкрилася страшна картина. Зруйновані будинки, залізничний вузол, розграбовані підприємства та підірвані водокомунікації. З 4000 житлових будинків залишилося лише 243 напівзруйновані будівлі. Потім було підраховано, що за 737 днів окупації Дарниці фашисти завдали збитків на 620 мільйонів карбованців...

Сьогодні ж у Дарницькому районі проживають близько 160 тисяч жителів, працює понад 20 підприємств, привабливими стали вулиці, сквери, зони відпочинку. Районна держадміністрація багато робить, щоби тут людям жилося зручно і безпечно, щоб розвивався приватний бізнес, ритмічно працювали підприємства — м'ясокомбінат, радіозавод, фармацевтична фірма «Дарниця».

Напередодні святкування визволення Дарниці голова райдержадміністрації Валерій Кір'ян привітав визволителів району. На жаль, серед киян у живих їх залишилися лише шестеро. Але вони пам'ятають тих, хто поруч з ними вибивав фашистів з передмістя Києва.

Олександр БУЗЬКИЙ.

Небо і море братів Айвазовських

Нинішній рік ЮНЕСКО оголосило роком братів Айвазовських

Вшанування тижня

Наскільки добре ми обізнані з життям і творчістю видатного художника Івана Костянтиновича Айвазовського, настільки ж мало знаємо про сподвижницьку долю його старшого брата Габріела.

Перший — блискучий мариніст, автор понад 600 картин. Другий — досі незнаний широкому загалові видатний релігійний і громадський діяч.

Габріел у сані єпископа очолював грузинську, французьку, вірменську єпархії, був архієпископом. Заснував у Франції журнал «Голуб Масиса», який продовжував видавати у Феодосії. Автор глибоких філософських і теологічних праць, залишив велику наукову спадщину.

Монах, котрий дав обітницю безшлюбного життя. Політолог, який вільно володів майже двадцятьма мовами і писав ними свої праці.

Утім, таких різних братів — майстра пензля і майстра слова — об'єднувало й багато спільних рис: працелюбність, талант, велика любов до людей і щедра доброчинність. Обидва заслужили ще за життя визнання та шану вірників і мирян, особливо — феодосійців. Брати зробили чимало доброго для земляків. Фонтани, галерея, друкарня, жіноча гімназія, навіть залізниця — не перелічити всіх їхніх дарунків рідному місту над морем.

Вшанування братів Айвазянів (саме таке їхнє справжнє прізвище) прокотилося всім Кримом. Святкування перетворилися у Дні вірменської культури в Криму.

У Сімферопольському краєзнавчому музеї працюють дві виставки, які підняли завісу днів минулих. Перша —відтворює побут вірменської діаспори на півострові. Друга — «Морський пейзаж від Айвазовського до наших днів» — присвячена видатним живописцям-мариністам, вихідцям з вірменської громади Криму.

Днями у центрі Сімферополя буде встановлено пам'ятники братам Айвазянам — Ованесу та Габріелу.

Людмила ГРАЧ, «Голос України»

Тост тижня

Так — це справжня «Валентина»

Ми вже втомилися від низькоякісних товарів невідомого походження. Однак є й радісна інформація. Завдяки тісному співробітництву між Державним комітетом України із захисту прав споживачів і власником фірми «Тозо с. п. а.» (Італія) доктором виноробських наук паном Джанфранко Тозо, у виробників підробного шампанського «Валентина» не залишилося жодних шансів його продати.

Як же вдалося досягти такого результату? З'ясувалося, що в Італії, на батьківщині знаменитої «Валентини», використовують іншу, ніж у решті країн, технологію приладнування фольги на шийку пляшки. Якщо на заводах Німеччини, Польщі, Угорщини, Росії, України шийку пляшки обгортають фольгою, то в Італії готову капсулу із фольги приладнують на шийку згори і притискають. Фірма «Тозо с. п. а.» почала випускати «Валентину» з вертикальним написом «La Dolce Valentina» на фользі на шийці пляшки. Таку «Валентину» можна виготовити лише в Італії. Підпільні заводи Угорщини, Польщі та України не можуть зробити її на своєму устаткуванні: під час обертання фольги навколо шийки будь-який напис на ній перекособочиться.

Тепер покупці в Україні можуть бути спокійні: вертикальний напис «Ла Дольче Валентина» на фользі на шийці пляшки відразу покаже, що вони придбали справжнє італійське шампанське.

Отже, Державний комітет із захисту прав споживачів на ділі показав, що Україна здатна захистити своє населення від фальшивок. Цим зроблено ще й важливий крок на шляху входження нашої країни до світового співтовариства, що цивілізоване виробництво може бути тільки там, де виробник захищений від підробок його продукції.

Леонід ІЗОТОВ.

Зовсім не музичний ХІТ-97

Виставка тижня

ПІД АБРЕВІАТУРОЮ ХІТ слід розуміти: харчові інгредієнти і технології. Вони протягом трьох днів були гвіздком програми семінарів, конференцій у виставковій залі компанії АККО Інтернешнл. Інгредієнти — це компоненти готового продукту. До них входять і харчові добавки, які нині викликають зростаючу зацікавленість у споживачів і виробників харчових продуктів. Організатори такої першої спеціалізованої виставки — Держхарчопром, Міністерство АПК, МОЗ України та Торговельно-промислова палата.

Вітчизняні виробники мали нагоду ознайомитися із застосуванням високоякісних інгредієнтів, які відповідають вимогам МОЗ України, у розвинених країнах, а також переконатися у позитивному впливові представленої на виставці інгредієнтної бази на споживчі та вартісні якості готової продукції.

— Почасти наші фахівці не володіють методиками визначення багатьох нових інгредієнтів і харчових добавок у закордонних продуктах, — зазначила заступник голови Держкомітету з харчової промисловості Людмила Зінченко.— Тож мета цих заходів — насамперед навчитися їх ідентифікувати. А експонентами виставки були саме провідні світові фірми у цій галузі, які представляли датські жири, англійські пектини, барвники, ароматизатори, іспанський агар-агар, німецькі замінники цукру, соєві лецитини, бельгійський желатин.

Побутує думка, що така «хімія» шкодить здоров'ю. Як запевнила спеціаліст з НДІ харчування, всі добавки до продуктів здебільшого рослинного походження, а дози хімічних — мізерні і під контролем. Скажімо, у виробництві пектину — утворювача густої консистенції — використовують цитрусову шкоринку або яблучний жом, до морозива додають стабілізатор-емульгатор (для запобігання утворення кристаликів льоду). Приміром, «посивіння» шоколаду затримують рослинні жири (шехао). На жаль, серед розмаїття закордонних експонентів вирізнялася лиш самотня вітчизняна корпорація «Донбасхліб», яка представила «Дон» — поліпшувач структури борошна. Саме він уповільнює черствіння хліба.

Київ.

Тетяна МІШИНА, «Голос України»

Брати наші менші шукають прихистку, рятуючись від «фабрики смерті»

Ініціатива тижня

Чотириногі мешканці вулиць міста нарешті спатимуть спокійно — їх не жахатиме перспектива потрапити до сумнозвісної шкуродерні в Пироговому. Адже на місці «будки», як називають цей заклад, наприкінці вересня буде відкрито перший в Україні притулок для обділених людською увагою тварин.

Уся Європа була шокована інформацією в газетах і на телебаченні про жорстоку розправу з тваринами в нашій державі. А надто після трансляції фільму жахів, знятого в Пироговому. В об'єктив німецьких журналістів, представників Європейської організації та членів українського товариства захисту тварин «SOS» потрапив момент, коли працівники шкуродерні металевими щипцями витягали тварин з кліток, били їх і, підвісивши за ребра на гаки, здирали шкіру. Лише в Києві так жорстоко щороку знищувалося понад 22 тисячі тварин. Принаймні цю цифру наводять офіційні дані «Київспецтрансу».

Змінити ставлення влади до безпритульних «друзів» відважилося товариство захисту тварин «SOS». За фінансової підтримки міжнародних організацій Австрії, Англії, Німеччини, Швейцарії та Франції «SOS» почало реалізовувати свою програму. Замість «фабрики смерті» міськдержадміністрації було запропоновано більш гуманний спосіб розв'язання проблеми — ветеринарне втручання, зокрема, стерилізація тварин.

Завдяки клопотанням «SOS» «будка» в Пироговому перетворюється на притулок: реконструйовано колишнє приміщення складу під ветеринарну операційну з шістьма вольєрами для хворих тварин, побудовано «помешкання» для котів та собак, оновлено дах будинку. Усього притулок зможе розмістити 200 собак та 100 котів. Швейцарське товариство захисту тварин та англійське «Натур вотч» переказало гуманітарну допомогу, ветеринарне обладнання й ліки.

Добре, якщо колишня шкуродерня повністю перетвориться на діючий притулок. А поки що товариство захисту тварин «SOS» за участю представників міжнародних організацій відкриває першу частину захистку для тварин.

Віктор ХОМЕНКО, «Голос України»

Білі жнива — до білих снігів?

Тривога тижня

У кримських рисосійних господарствах — розпал жнив. Як і торік, доводиться долати багато труднощів. Найбільша — нікудишній стан збиральної техніки. Готовність її перед самісіньким збиранням була низька, як ніколи. Проте на нараді рисівників, яка чомусь відбулася на початку жнив, коли вже не залишалося часу на маневр, який дозволив би поліпшити ситуацію, з вуст керівництва звучали обнадійливі й оптимістичні слова.

Але справи від того не поліпшилися. Приміром, досі не укладено договір з Росією на постачання дефіцитних запчастин до російських комбайнів, насамперед різного виду ланцюгів. В Україні їх не виготовляють, а в мехмайстернях теж не зробити. Тому й вийшли в чеки заледве 200 рисових комбайнів і менш як 100 жаток.

Вродило нівроку, та дуже клопітним стало збирання на майже 16 тисячах гектарів. Нині навантаження на один комбайн становить у середньому близько 80 гектарів, а в окремих господарствах —100. І це за оптимальної цифри 40. Ще важче доводиться жати. На кожну жатку припадає загалом 250 гектарів і більше. Це теж удвічі перевищує норму. Господарствам «Штурм Перекопу», «Іскра», «Герої Сиваша», імені Енгельса, «П'ятиозерний», «Україна», «Нива» потрібна негайна допомога технікою. Інакше збирання врожаю, на думку фахівців, затягнеться щонайменше на 2—3 місяці.

Але й це ще не всі біди рисівників Криму. Кепські справи й з готовністю зерносушилок, яка становить лише 75%.

Ще й визрівання цього року відстає на два тижні, вже вкотре нагадуючи рисівникам, що давно час перейти до вирощування більш ранніх сортів, які визрівають на два тижні раніше.

За такої ситуації не можна не тривожитися за долю нинішнього врожаю білого зерна. Схоже, торішні прорахунки нічого не навчили кримських рисівників, котрих знову обсіли безгрошів'я, брак запчастин, вкрай зношена техніка та голодний пайок на паливо.

Сімферополь.

Місце зустрічі — Володимирський собор

От уже протягом кількох років при Кафедральному соборі святого князя Володимира в Києві працює школа Закону Божого. Тут вивчають Біблію, дізнаються про православні обряди, їх походження.

На прохання киян з 4 жовтня у школі розпочинається новий навчальний рік. Отець Георгій, якому доручено вести заняття, запрошує цього дня до Кафедрального собору святого князя Володимира всіх бажаючих на 13-ту годину. Вже складено й затверджено програму занять і для дорослих, і для дітей.

Хроніка. Факти. Події

• *Сараєво*

Результати примушують чекати

Заплановане на четвер оприлюднення офіційних підсумків муніципальних виборів у Боснії та Герцеговині, що відбулися 13—14 вересня, відкладено ще на тиждень. Як повідомив представник ОБСЄ, зволікання термінів підбиття остаточних підсумків пов'язане зі складністю підрахунків бюлетенів, а також численними скаргами на порушення під час голосування.

• *Варшава*

Чим більше партій, тим краще?

Нову партію під робочою назвою «Громадський рух Акція виборча «Солідарність» було вирішено створити на засновницьких зборах у Гданську. Їх провели спільно керівники профцентрів «Солідарність» й однойменного блоку, який одержав перемогу на недавніх виборах у країні.

• *Тель-Авів*

Удар по ХАМАС

Палестинська поліція провела в секторі Газа арешти серед прибічників ХАМАС. Закрито 16 організацій, що належать цьому ісламістському рухові, які діють під вивіскою соціальних та благодійних організацій, арештовано десятки активістів ХАМАС, а також кількох його керівників. Атаку на релігійних радикалів здійснено в переддень відновлення у Нью-Йорку палестино-ізраїльських контактів на високому рівні.

• *Лондон*

Буде журналістський кодекс честі

Британська державна комісія із засобів масової інформації виступила з ініціативою про перегляд практики збирання фото- і телеінформації з наміром зробити більш жорстким контроль за діяльністю співробітників усіх ЗМІ, що перебувають у Великобританії. У зв'язку з обставинами загибелі принцеси Діани, голова комісії лорд Уекхем закликав у законодавчому порядку розробити кодекс професійної поведінки журналістів, якого повинні ретельно дотримуватися працівники преси, в тому числі й нештатні.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Даєш картоплю замість бананів!

Чим ближче намічений на 22 жовтня саміт країн СНД, тим частіше на телетайпних стрічках з'являється ця абревіатура. Вона вже кілька тижнів явно переважає лідерів літнього «прокату» — НАТО та ЄС. Тимчасову альтернативу їй становить хіба що ООН.

Складається враження, що рукою вправних московських візажистів створюється образ нового СНД — такого собі «Наутілуса» — «вільного у вільному середовищі». Жовтень просто розписано по хвилинах і події йдуть по висхідній: 3 жовтня — засідання міністрів закордонних справ країн СНД у Москві, 9 жовтня —зустріч глав урядів держав Співдружності у Бішкеку, а також велика кількість двосторонніх візитів та зустрічей колишніх братів по Союзу, і нарешті, вершина — саміт у Кишиневі.

Якщо Співдружність насправді вживеться в створюваний нині імідж і виконуватиме всі ті функції, яких так потребують її країни-учасниці, може, вона й стане якоюсь новою продуктивною моделлю співробітництва східноєвропейських, азіатських і закавказьких держав. Більшою мірою від неї очікують прогресу у відновленні економічних зв'язків і цивілізованої торгівлі, і меншою — політичного тиску.

Так, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз висловився за вступ України до Міжпарламентської асамблеї країн СНД. Недавно він заявив: «Ми контактуємо в економічному плані з країнами колишнього СРСР, і так буде завжди». Якщо для такого співробітництва необхідно адаптувати законодавство, то, на думку Олександра Мороза, МПА СНД «працює в цьому напрямі значно ефективніше, ніж багато інших парламентських структур». «Якщо ми хочемо захищати свої інтереси, то необхідно йти в ті структури, у яких це можливо зробити, і в цьому немає жодної небезпеки», — сказав також він.

Наріжним каменем у домовленостях між країнами СНД уже не один рік є Митний союз, до якого країнам, що не приєдналися до нього, вступити і хочеться, і колеться. Перед весняним самітом Україна — асоційований член СНД, не розглядала можливості вступу в такий союз. Особливо в тому вигляді, в якому його було запропоновано. Як буде тепер?

Наприклад, президент Білорусі Олександр Лукашенко вважає, що до Митного союзу Росії, Білорусі, Казахстану та Киргизії «можуть приєднатися не лише Україна, але й країни Балтії». Про це він заявив на прес-конференції в Алма-Аті, де перебував з офіційним візитом. Митний союз є не політичне, а «глибоко інтегроване економічне об'єднання», відзначив білоруський президент. Якщо будуть реальні результати в торговельно-економічних відносинах між країнами, що входять до нього зараз, то, на думку Олександра Лукашенка, він може вирости «до 5, 6, 12 і більше членів». А ще президент Білорусі сказав, що прикладом такого об'єднання може служити Західноєвропейський союз. Так, прикладів уже безліч, але часто «не по Сеньке шапка».

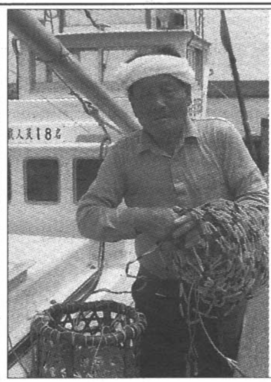
Однак багато країн бачать в СНД «політичного доктора Айболита»: «Саміт глав держав СНД у Кишиневі, намічений на 22 жовтня, сприятиме подальшому врегулюванню придністровського конфлікту, — заявив на прес-конференції в столиці Молдови президент Молдови Петру Лучинський. Він повідомив, що має намір запропонувати лідерам Співдружності розроблений посередниками в переговорному процесі документ, який витікає з Меморандуму, підписаного 8 травня Кишиневом і Тирасполем при посередництві Росії, України та ОБСЄ.

Проте уже роблять певні кроки з метою довести, що СНД хоче працювати саме на благо відроджуваних (чи таких, що занепадають) економік країн колишнього СРСР. Так, колегія Міждержавного економічного комітету Економічного союзу на своєму недавньому засіданні одноголосно схвалила проект угоди про загальний аграрний ринок держав—учасниць СНД. Голова колегії МЕК, віце-прем'єр РФ Валерій Сєров підкреслив, що ця угода є «історичним документом». Вона передбачає створення спільного аграрного ринку, що забезпечує вільний рух сільськогосподарської продукції, продовольчих товарів, науково-технічної продукції та технологій для АПК в межах територій країн СНД. «Ми всі стали «банановими республіками», — сказав віце-прем'єр. — Куди не прийдеш — кругом банани, але немає продукції країн Співдружності».

На колегії МЕК було також прийнято угоду про формування і статус міждержавних інноваційних програм і проектів у науково-технічній сфері, проект угоди про співробітництво протидії поширенню ВІЛ-інфекції, проект модельного закону про енергозбереження.

Що ж, мета всіх колишніх сестер — зробити СНД більш працездатним і кращим. Є надія, що не вийде, як завжди.

Яна СТАДІЛЬНА

Що потрібно літнім людям?

За традицією 1 жовтня відзначають Міжнародний день людей похилого віку. Ніхто не сперечатиметься, що на схилі років будь-яка людина мріє жити у власній дружній сім'ї. У цьому розумінні дуже поталанило японським пенсіонерам. Японська сім'я традиційно дружна: сім'ї, що складаються з трьох поколінь (коли під одним дахом живуть діти, батьки і бабуся з дідусем) у цій країні становлять 12 відсотків. Вони радіють своїм онукам (більшість сімей мають одного-двох дітей) і щасливі, що тим не доведеться страждати через розлучення їхніх батьків: на 1000 сімей припадає лише 1,57 розлучень (порівняно з 4,8 розлучень у США чи 2,9 у Великобританії). А що ще потрібно старенькім? Головне — щоб рідні були поруч.

Підкидний лист у стінах Парламентської Асамблеї

(Початок на 1-й стор.).

Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ:

— Спершу комітет обговорював виконання Туреччиною своїх зобов'язань. У турецької делегації здали, як кажуть, нерви. Вони «завелися», захищалися дуже агресивно, почали нарікати, що у них «кримінальні» сусіди Іран та Ірак. Але така поведінка викликала в комітеті лише роздратування. На відміну від турків ми взяли іншу ноту. Виступи були спокійні та зважені. Я, зокрема, наголосив, що у нас прекрасні сусіди, в тому числі й Туреччина. Отже вигляд ми мали непоганий.

Відомо, що головна претензія ПАРЄ — ситуація зі скасуванням смертної кари. І тут сталося ось що. Виплив якийсь лист — заступника міністра юстиції нібито до одного депутата Вінницької обласної ради. Йдеться там про те, що цього року в Україні кілька десятків осіб було засуджено до смертної кари і 13 вироків виконано. І ось цей лист роздали членам комітету! А ще — витяги з інструкції Кабінету міністрів для Комітету із забезпечення державних таємниць, де сказано, що ці дані є державною таємницею. Тобто наші чиновники поставили нас в ситуацію: з одного боку, світ не розуміє, чому виконання вироків триває, з іншого — заступник міністра повідомляє про це депутата обласної ради і називає конкретні цифри. Я, до речі, після повернення в Україну обов'язково розберуся, чи є той лист узагалі.

Сама проблема скасування смертної кари справді є. Але її можна легко розв'язати. Реальний вихід —переконати Президента накласти мораторій на виконання смертних вироків (як це зробили Росія, Литва й Естонія). Окрім нього сьогодні зарадити справі ніхто не може. Я, до речі, у своєму виступі сказав, що в нашому парламенті очолюю робочу групу зі скасування смертної кари і категорично за її скасування. Але сьогодні за це не проголосують. Незабаром вибори, і мої виборці мене зрозуміють. Я думаю, що обговорення цього питання буде спокійне: у нас з'явилося чимало прихильників, з якими ми маємо гарні контакти.

Євген МАРМАЗОВ:

— Про ситуацію в Україні доповідала пані Ханне Северінсен з Данії. Вона зробила це дуже доброзичливо. Але атмосферу нагнітила ситуація зі скасуванням смертної кари. З'явився цей лист. Враження таке, ніби нас намагалися впіймати на гарячому. Хоча ми нічого й не приховували і відверто у парламенті говорили, що жодного рішення уряду щодо скасування смертної кари не існує. А документ, який з'явився на засіданні, дуже сумнівний. Ми, депутати Верховної Ради, такої інформації не в змозі отримати. А тут лист до депутата облради. До речі, міністр внутрішніх справ Ю.Кравченко та його заступник заявляли, що вироки в країні не виконують.

Другий негатив — порушення Європейської конвенції з місцевого самоврядування, тобто «справа Косаківського». Щодо цього виступив **Анатолій РАХАНСЬКИЙ** і погодився: «Такі факти мали місце і ми про них інформували. Верховна Рада вже давно намагається розв'язати це питання у рамках закону».

— Щодо інших претензій ПАРЄ, то у своєму виступі, —сказав кореспондентові Анатолій Раханський, — я зазначив, що нині найактуальніше питання не скасування смертної кари, а, наприклад, втілення в життя Соціальної хартії. Якщо Рада Європи, вивчаючи ситуацію в Україні, сконцентрується на смертній карі й не помітить проблем з виплатою зарплат і пенсій, то ніхто її не зрозуміє, бо це справді нині найголовніше. З нами погодилися і сказали, що Україна йде правильним шляхом і нічого не приховує. Було ухвалено рішення надіслати до нас доповідачів, щоб потім у січні перший варіант доповіді було обговорено на засіданні ПАРЄ. А офіційне слухання цього питання відбудеться в березні—квітні.

І насамкінець враженнями від роботи сесії поділився член української делегації **Геннадій САМОФАЛОВ.**

— Відзначив би роботу засідання Комітету з екології та регіонального планування. Обговорювалися підсумки виїзного засідання у Києві (йшлося про екологічну безпеку в Україні. — **Авт.**). А загалом на сесії обговорювали дуже важливі питання, наприклад, про бюджет організації. Парадокс: Парламентська Асамблея обирає тих, хто розпоряджається коштами, а сама не має ані впливу на їх розподіл, ані інформації про це.

Інформація про сьомий випуск акцій АКБ «Правекс-Банк»

1. Характеристика емітента

Найменування емітента: Відкрите акціонерне товариство Акціонерний комерційний банк «Правекс-Банк».

Місцезнаходження: 252021, м. Київ, вул. Кловський узвіз,9/2.

Дата заснування: 29 грудня 1992 року.

Предмет діяльності — на підставі відповідних ліцензій Національного банку України здійснює комплексне розрахунково-касове і кредитне обслуговування у національній та іноземних валютах господарчих підприємств різних форм власності та громадян, виконує операції з валютними цінностями.

Баланс станом на 01.01.97 та 01.07.97 у тис. грн.

АКТИВ	01.01.97	01.07.97
1. Каса і коррахунок в НБУ	16524	18346
— у національній валюті	12163	7012
— в іноземній валюті	4361	11334
2. Коррахунки в інших банках	12673	13433
— у національній валюті	33	118
— в іноземній валюті	12640	13315
3. Кредити, надані банком, усього	25399	31422
— короткострокові	18188	21057
— довгострокові	3	3
— в іноземній валюті	7208	10362
4. Міжбанківські кредити, надані	8487	7725
5. Цінні папери, паї, акції, придбані банком	3483	10657
6. Основні засоби банку	4849	6685
7. Дебітори	7022	12204
8. Інші активи	17919	28347
УСЬОГО АКТИВ	***96356***	***128819***

ПАСИВ	01.01.97	01.07.97
1. Статутний фонд	15000	15000
2. Резервний фонд	245	386
3. Інші фонди банку	6023	8296
4. Коррахунки інших банків	63	16
— у національній валюті	15	15
— в іноземній валюті	48	1
5. Розрахункові та поточні рахунки в нац. валюті	26059	26868
6. Вклади та депозити юр. осіб в нац. валюті	2035	3432
7. Вклади фіз. осіб в нац. валюті	2314	3776
8. Строкові депозити в ін. валюті	11435	12635
9. Кошти клієнтів в ін. валюті	9463	15286
10. Міжбанківські кредити, отримані	3500	7650
11. Кредитори	3702	10322
12. Інші пасиви	11966	22884
в т. ч. доходи неотримані	205	472
міжфілійні обороти	8095	17183
власна валюта банку	3666	5117
13. Прибуток	4551	2268
УСЬОГО ПАСИВ	***96356***	***128819***

Довідка про фінансовий стан емітента

Станом на 01.01.97	
1. Власні кошти банку (у тис. грн.)	18967
2. Платоспроможність банку (норматив значення не менше 8%)	40%
3. Фактична поточна ліквідність (норматив значення не більше 1)	0.954
4. Фактична короткострокова ліквідність (норматив значення не більше 1)	0.918
5. Фактична загальна ліквідність (норматив значення не більше 1)	0.797

Станом на 01.07.97	
1. Платоспроможність банку (норматив значення не менше 8%)	27.00%
2. Норматив миттєвої ліквідності (норматив значення не менше 20%)	53.05%
3. Норматив загальної ліквідності (норматив значення не менше 100%)	115.37%
4. Розмір власних коштів (у тис. грн.)	19903
5. Показник достатності капіталу (не менше 5%)	22.95%
6. Показник покриття прогнозних збитків власними коштами (не більше 50%)	35.40%

На момент прийняття рішення про сьомий випуск акцій загальний обсяг статутного фонду АКБ «Правекс-Банк» становить 15000000 (п'ятнадцять мільйонів) гривень, сплачена частка статутного фонду становить 15000000 (п'ятнадцять мільйонів) гривень.

Статутний фонд сформовано внаслідок проведення I, II, III, IV, V та VI емісій.

Дані про керівних працівників:

голова правління — Распутна Л. В., освіта вища економічна, виробничий стаж роботи 19 років;

головний бухгалтер — Кібець О. Ю., освіта вища економічна, виробничий стаж роботи 30 років.

Чисельність службовців станом на 01.08.97 — 990 працівників.

II. Опис ділової діяльності емітента

Основною метою діяльності АКБ «Правекс-Банк» є отримання оптимального розміру прибутку від використання власних та залучених коштів для забезпечення виплати дивідендів акціонерам банку та розвитку банківської справи.

Головними завданнями банку є акумуляція та ефективне використання фінансових ресурсів, усіляке сприяння розвитку підприємств, об'єднань, організацій, установ, сприяння укріпленню їх фінансового положення, розширенню послуг, прискоренню вирішення інших фінансово-комерційних питань.

Балансовий прибуток за станом на 1 січня 1997 року становить 4 550 937 (чотири мільйони п'ятсот п'ятдесят тисяч дев'ятсот тридцять сім) гривень.

Активи банку на 1 січня 1997 року становлять 96355789 (дев'яносто шість мільйонів триста п'ятдесят п'ять тисяч сімсот вісімдесят дев'ять) гривень.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету на момент прийняття рішення про сьомий випуск акцій банк не має.

Банк дотримується економічних нормативів, установлених Національним банком України.

III. Дані про сьому емісію цінних паперів

Рішення про сьому емісію цінних паперів прийнято загальними зборами акціонерів відповідно до ст.38 Закону України «Про господарські товариства».

Протокол прийняття рішення про випуск цінних паперів № 189 від 05.08.97.

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії, — розширення обсягу банківських послуг. Передбачається використати отримані кошти в такому співвідношенні:

збільшення обсягів кредитних операцій — 40% від обсягу емісії;

розширення діяльності на ринку цінних паперів — 35%;

послуги по валютних операціях — 20%;

впровадження системи розрахунків за допомогою емісії кредитних карток — 5%.

Кошти, залучені від емісії, не можуть спрямовуватися на покриття збитків банку.

Обсяг емісії — 30000000 (тридцять мільйонів) гривень.

Вид і категорія цінних паперів:

прості акції на пред'явника;

іменні привілейовані акції.

Власники акцій мають право брати участь в управлінні банком, отримувати відповідну частину прибутку, а також право на відповідну частину майна банку у разі його ліквідації.

Виплата дивідендів власникам іменних привілейованих акцій проводиться у розмірі 18% річних незалежно від розміру отриманого банком прибутку у відповідному році. У випадку, коли прибуток відповідного року є недостатнім, виплата дивідендів по іменних привілейованих акціях проводиться за рахунок резервного фонду. Власникам іменних привілейованих акцій надається першочергове право на отримання майна АКБ «Правекс-Банк» у разі його ліквідації.

Засновники і акціонери розпоряджаються акціями на власний розсуд у межах повноважень, встановлених законодавством.

Кількість акцій:

випускається 28500 (двадцять вісім тисяч п'ятсот) простих акцій на пред'явника та 1 500 (одна тисяча п'ятсот) іменних привілейованих акцій номінальною вартістю 1000 (одна тисяча) гривень кожна. Акції випускаються у паперовій формі, засновникам та акціонерам видаються оригінали випущених акцій.

У загальному обсязі емісії здійснюється випуск 13500 (тринадцяти тисяч п'ятисот) простих акцій на пред'явника та 1500 (однієї тисячі п'ятисот) іменних привілейованих акцій на суму 15000000 (п'ятнадцять мільйонів) гривень для заміни акцій I—VI випусків.

У зв'язку зі зміною номінальної вартості акцій та заміною акцій попередніх I—VI випусків на акції VII випуску акціонерам повертаються попередні внески у статутний фонд за акції VI випуску в сумах, менших за номінальну вартість однієї акції VII випуску (одна тисяча гривень).

Обмін акцій I—VI емісій провадитиметься у період підписки на акції сьомого випуску.

Випуск акцій VII емісії здійснюється за серією 07 під номерами 00001—30000

Акції розповсюджуються шляхом відкритої підписки.

Початок продажу акцій — 7 жовтня 1997 року.

Припинення продажу акцій — 7 квітня 1998 року.

Місце продажу акцій: за юридичною адресою банку.

Акції АКБ «Правекс-Банк» сплачуються грошовими коштами у національній валюті.

Переважне право на придбання акцій нової емісії надається засновникам і акціонерам банку, що володіють акціями попередніх випусків.

У разі перевищення або недосягнення рівня передплати на акції банком провадяться дії відповідно до ст.30 Закону України «Про господарські товариства».

Якщо після закінчення вказаного у повідомленні строку підписки на акції не вдалося покрити підпискою 60 відсотків акцій, особам, які підписалися на акції, повертаються внесені ними суми не пізніш як через 30 днів з дати припинення підписки. Якщо підписка на акції перевищує розмір статутного фонду, засновники можуть відхиляти зайву підписку. У разі, якщо засновники не відхиляють зайву підписку, рішення про прийняття чи відмову зайвої підписки приймають загальні збори акціонерів. При відмові засновниками або загальними зборами акціонерів зайвої підписки внесені суми повертаються не пізніш як через 30 днів з дати припинення підписки.

Прибуток банку після сплати податків та платежів до фондів, склад яких визначено чинним законодавством та статутом, розподіляється між засновниками та акціонерами у вигляді дивідендів пропорційно кількості належних їм акцій.

Виплата дивідендів відбувається один раз на рік за рішенням загальних зборів протягом одного місяця з дня їх проведення шляхом перерахування коштів на вказаний акціонером рахунок або через касу банку для фізичних осіб.

IV. Перелік і результати попередніх I-VI емісій

Станом на 05.08.97 АКБ «Правекс-Банк» проведено шість емісій, які, відповідно до чинного законодавства України, пройшли реєстрацію у Міністерстві фінансів, Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку та Національному банку України.

I емісія — зареєстрована Міністерством фінансів України 09.06.93 за № 73/1/93 на суму 50000000 (п'ятдесят мільйонів) крб., загальна кількість акцій 10000 (десять тисяч) штук номінальною вартістю 5000 (п'ять тисяч) крб. кожна, в тому числі простих іменних 9000 (дев'ять тисяч) акцій, іменних привілейованих 1000 (одна тисяча) акцій. Випуск здійснено у безпаперовій формі.

II емісія — зареєстрована 19.10.93 за № 195/1/93 на суму 950000000 (дев'ятсот п'ятдесят мільйонів) крб., загальна кількість акцій становить 19000 (дев'ятнадцять тисяч) штук номінальною вартістю 50000 (п'ятдесят тисяч) крб. кожна, в тому числі іменних простих 17100 (сімнадцять тисяч сто) акцій, іменних привілейованих 1900 (одна тисяча дев'ятсот) акцій. Випуск здійснено у безпаперовій формі.

III емісія — зареєстрована 30.06.94 за № 264/1/94 на суму 5000000000 (п'ять мільярдів) крб., загальна кількість акцій становить 100 000 (сто тисяч) штук номінальною вартістю 50000 (п'ятдесят тисяч) крб. кожна, в тому числі іменних простих 90 000 (дев'яносто тисяч) акцій, іменних привілейованих 10000 (десять тисяч) акцій. Випуск здійснено у безпаперовій формі.

IV емісія — зареєстрована 22.02.95 за № 75/1/95 на суму 8000000000 (вісім мільярдів) крб., загальна кількість акцій становить 160000 (сто шістдесят тисяч) штук номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) крб. кожна, в тому числі іменних простих 144000 (сто сорок чотири тисячі) акцій, іменних привілейованих 16000 (шістнадцять тисяч) акцій. Випуск здійснено у безпаперовій формі.

V емісія — зареєстрована 12.12.95 за № 556/1/95 на суму 186000000000 (сто вісімдесят шість мільярдів) крб., загальна кількість акцій становить 1 860 000 (один мільйон вісімсот шістдесят тисяч) штук номінальною вартістю 100 000 (сто тисяч) крб. кожна, в тому числі іменних простих 1 674 000 (один мільйон шістсот сімдесят чотири тисячі) акцій, іменних привілейованих 186000 (сто вісімдесят шість тисяч) акцій. Випуск здійснено у безпаперовій формі.

VI емісія — зареєстрована 25.07.97 за № 640/1/97 на суму 15000000 (п'ятнадцять мільйонів) гривень, загальна кількість акцій становить 150000 (сто п'ятдесят тисяч) штук номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна, в тому числі іменних простих 135000 (сто тридцять п'ять тисяч) акцій, іменних привілейованих — 15000 (п'ятнадцять тисяч) акцій. Випуск здійснено у безпаперовій формі. Згідно з свідоцтвом № 640/1/97 від 25.07.97, свідоцтва № 73/1/93 від 09.06.93, № 195/1/93 від 19.10.93, № 264/1/94 від 30.06.94, № 75/1/95 від 22.02.95, № 556/1/95 від 12.12.95, видані Міністерством фінансів України, втрачають чинність.

Кількість простих іменних акцій, що знаходяться у власності керівних працівників банку, становить 472 (чотириста сімдесят дві) акції на загальну суму 47200 (сорок сім тисяч двісті) гривень.

Унаслідок проведення шести попередніх емісій АКБ «Правекс-Банк» здійснено розміщення 135000 (ста тридцяти п'яти тисяч) простих іменних акцій та 15000 (п'ятнадцяти тисяч) привілейованих іменних акцій на загальну суму 15000000 (п'ятнадцяти мільйонів) гривень.

V. Фактори ризику

Можливими факторами ризику є:

погіршення загальної економічної ситуації в Україні внаслідок непослідовних заходів в економічній сфері;

недосконаність чинного законодавства;

форс-мажорні обставини.

Голова правління АКБ «Правекс-Банк» Л. В. РАСПУТНА

Правление ОАО «Алуштинский молочный комбинат» сообщает о созыве первого общего собрания акционеров, которое состоится 14 ноября 1997 года в 13 часов по адресу: Алушта, ул. Красноармейская, 9, санаторий «Золотой колос», актовый зал.

ПОВЕСТКА ДНЯ:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности ОАО за 1996 год. Основные направления деятельности предприятия на 1997 год.
2. О порядке распределения прибыли за 1996 год.
3. О внесении изменений и дополнений в устав ОАО.
4. Утверждение внутренних нормативных документов ОАО.
5. Избрание органов управления и контроля ОАО:
   — наблюдательного совета
   — председателя и членов правления
   — ревизионной комиссии
6. Утверждение размеров начисления фондов на 1997 год.

Регистрация участников собрания с правом голоса будет проводиться 13 ноября в вестибюле административного корпуса ОАО «Алуштинский молочный комбинат» с 9 до 16 часов.

При себе иметь паспорт, а представителю —доверенность и паспорт.

Справки по телефонам:
3-37-68, 3-34-67, 3-05-67, факс 3-52-56.

Утерянное решение о регистрации малого предприятия МОКБ «Пилот» № 207 от 14.05.91 г., выданное исполнительным комитетом Жовтневого районного совета народных депутатов г. Киева, считать недействительным.

Арбітражний суд. Львівської області (290010, м. Львів, в. Личаківська, 81) порушив справу за № 2/486 про банкрутство ТзОВ «Ювін» за адресою: м. Дубляни Львівської обл., в. Шевченка, 1. Р/р 6467004 в АК «Електронбанку», МФО 325213.

Арбітражний суд Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/608 про визнання банкрутом ТзОВ «Серпол» (юридична адреса: 290039, Львів, 39, вул. Золота, 26/4; р/р 2467402 в КБ «Дністер-Банк»).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Народний календар

27 ВЕРЕСНЯ — Здвиження. Цього дня остання птиця відлітає у вирій, а гаддя залізає в землю, щоб перебути зиму. Але не все: ті, що вжалили людей або тварин, не мають права на спочинок, бо їх «не бере земля». Вони особливо небезпечні. Тож дітям забороняли ходити до лісу, щоб не зустрітися з розлюченими вигнанцями.

30 ВЕРЕСНЯ — Віри, Надії, Любові та їх матері Софії. Жінки не починали будь-якої важливої роботи.

1 ЖОВТНЯ — Ярини. Цей день ще називали «журавлиним літом». Якщо на Ярини відлетять журавлі, то за два тижні чекай морозів. А як затримаються — зима раніше, ніж на Афонія (18 листопада), себе не покаже.

2 ЖОВТНЯ — Трохима. Цього дня хлопці й дівчата обирали одне одного. З 2 по 10 жовтня пасічники переносили в погребки вулики і спостерігали: коли бджоли старанно позаліплювали вічка воском чи прополісом — зима буде суворою, а коли злегка —теплою.

Валентин, Сергій та інші

Фотопогляд

Вечоріло. Поволі йду, замислившись, додому. Дивлюся — біля мого будинку сидить зграйка веселих хлопців.

— Привіт! — кажу. — Що робите, якщо не секрет?

— Граємося.

— А в яку ж гру, цікаво?

— Та ось,.. сидимо,.. розмовляємо, розповідаємо цікаві історії.

— А може, сірниками бавитеся, цигарками?

— Та ні! — майже хором. — Кажемо ж — цікаві історії розповідаємо...

— Ну добре, ось розповісте ви кожен усі свої цікаві історії, що далі? Що робитимете, приміром, завтра?..

— Не знаємо...

— А риболовля, хлопці, га? Ось же гирло Десни від нас недалеко, якихось півгодини їзди велосипедом. А футбол? А інші наші, українські, народні ігри?..

— Та... ну... — засумували, бачу, мої співбесідники... Сумно зробилося й мені... І, вже прощаючись, пообіцяв юним співбесідникам надрукувати їхній знімок у великій газеті — дістав фотоапарат, клацнув. Бачу, прояснілі дитячі обличчя, засвітилися очі цікавістю...

Олекса ВАЩЕНКО.

Київ.

Фото автора.

УСІ ПРЕЗИДЕНТИ США

Сьогодні склалися добрі державні відносини між Україною та Сполученими Штатами Америки. Хотілося б на сторінках «Голосу України» прочитати послідовно про всіх президентів США з даними років їх президентства.

Гнат ФІЛЮК.

Арциз
Одеської області

Поклав початок традиції президентства головнокомандувач армії колоністів у війні за незалежність, що тривала з 1775 до 1783 року, Джордж Вашингтон (1). Він був і головою Конвенту (1787 року) з підготовки Конституції США. На посту президента перебував з 1789 до 1797 року. 2. Змінив його на наступні чотири роки Дж. Адамс. 3. Томас Джефферсон — 1801—1809 роки. 4. Джеймс Медіссон — 1809—1817. 5. Джеймс Монро — 1817—1825. 6. Джон Адамс Куінсі (син Дж. Адамса, другого президента) — 1825—1829. 7. Ендрю Джексон — 1829—1837 (один із засновників Демократичної партії). 8. Ван Бурен Мартін — 1837—1841, президент від Демократичної партії. 9. Гаррісон Уїльям Генрі — березень-квітень 1841 р., від партії вігів. 10. Тайлер Джон — 1841—1845 (прихильник рабства і зовнішньополітичної експансії).11. Полк Джеймс Нокс — 1845—1849, від Демократичної партії. 12. Тейлор Закарі — 1849— 1850. Виступав проти рабства, брав участь у винищувальних експедиціях проти індіанців. 13. Філмор Міллард — 1850—1853, від вігів. 14. Пірс Франклін — 1853—1857, від Демократичної партії. 15. Б'юкенен Джеймс — 1857—1861. 16. Лінкольн Авраам — 1861—1865. Виступав проти рабства, вбитий агентом плантаторів, один із організаторів Республіканської партії. 17. Джонсон Ендрю — 1865—1869, від Демократичної партії. 18. Грант Уілс Сімпсон — 1869—1877, від Республіканської партії. 19. Хейс Ратерфорд Бьоргард — 1877—1881, від Республіканської партії. 20. Гарфілд Джеймс Авраам —1881 р., смертельно поранений нападником. 21. Артур Честер Алан — 1881—1885, від Республіканської партії. 22. Клівленд Стівен Гравер — 1885—1889, від Демократичної партії. 23. Гаррісон Бенджамін — 1889—1893, від республіканців. 24. Клівленд С. Г. — 1893 — 1897. 25. Мак-Кінлі Уїльям — 1897—1901, республіканець, убитий монархістом. 26. Рузвельт Теодор — 1901—1909, республіканець. 27. Тафт Уїльям Хауард — 1909—1913, республіканець.28. Вільсон Томас Вудро — 1913—1921, демократ, учасник організації агресії в Росію. 29. Гардінг Уоррен — 1921—1923, республіканець. 30. Кулідж Калвін — 1923—1929, його уряд проводив політику невизнання СРСР. 31. Гувер Герберт Кларк — 1929—1933, республіканець. 32. Рузвельт Франклін Делано, обирався чотири рази, демократ. Провів ряд реформ, уклав дипломатичні відносини з Радянським Союзом. 33. Трумен Гаррі —1945—1953, демократ, дав наказ про атомне бомбардування Хіросими й Нагасакі. Ініціатор створення НАТО. 34. Ейзенхауер Дуайт Дейвід — 1953—1961, республіканець. 35. Кеннеді Джон Фіцджеральд — 1961—1963, демократ, убитий в Далласі. 36. Джонсон Ліндон — 1963—1969. Його уряд розв'язав війну у В'єтнамі. 37. Ніксон Річард Мілзаус — 1969—1974. 38. Форд Джералд Рудольф — 1974—1977, республіканець. 39. Картер Джеймс — 1977—1981, демократ. 40. Рейган Рональд Уілсон — 1981—1989, республіканець. 41. Буш Джордж — 1989—1993, республіканець. 42. Клінтон Уїльям — 1993 р., демократ.

Про наболіле з гумором

Станемо великою циганською нацією!

Ви, напевно, звернули увагу на те, що одна частина українців розмовляє паскудною українською мовою, а друга — паскудною російською мовою. І ті, і другі не люблять українську мову і люблять російську. Не тому, що російська краща, а лишень тому, що українська для українців стала атрибутом їхнього комплексу меншовартості. Із задоволенням ми розмовлятимемо не лише російською, а й будь-якою іншою: чукотською, ненецькою, циганською. Аби лиш не українською.

Тож мову треба міняти. Здається, найпростіше замінити українську на російську. Однак, попри сотні років перебування під владою Росії і шалену русифікацію, російської як слід ми не вивчили. Причина невідома. Гадаю, в майбутньому вчені її з'ясують. Тож українську мову треба замінити на якусь іншу. Щодо чукотської чи ненецької, то ці народи від нас далекі, й така заміна надзвичайно складна. Щодо мови африканців, то лихо в тому, що кожен з них належить до свого племені. Відповідно, мов у них чимало. Яку з них обрати за державну — незрозуміло.

Набагато ліпша ситуація з циганською мовою. Циган у нас багато. Он скільки їх жебракує у вагонах метро. Тож у мене пропозиція: державну українську замінити на державну циганську, а академічний інститут української мови й літератури замінити на інститут циганської мови й літератури. Дитячі садки, школи, вузи, заклади й установи зробити циганськомовними. Не мине й 10—15 років, як ми станемо великою циганською нацією!

В. СКРИПНИК.

Київ.

Запитуєте — відповідаємо

А охорона все-таки потрібна

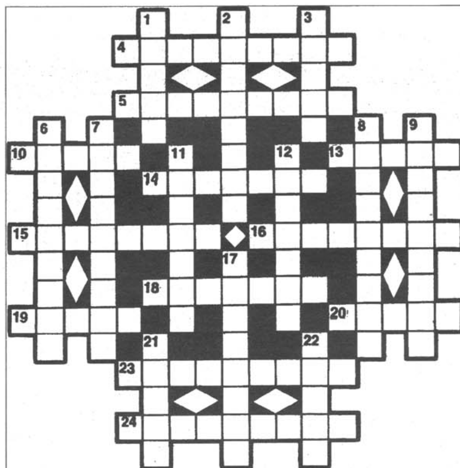
Правду кажуть люди, що на Байковому кладовищі, де похований колишній секретар ЦК КПУ Володимир Щербицький, біля його могили стоїть охорона?

Семен ТРІСКА.

Луганськ.

— На жаль, з початку 1997 року міліції на Байковому кладовищі більше немає, — так відповів нам по телефону працівник кладовища.

Є тут алея, на якій розташовано могили комуністів, що в минулому займали високі посади. Звикнувши до спокою за життя, прагнули вони цього і після смерті. Тому на кладовищі постійно чергував наряд міліції. Правду кажучи, тоді було спокійніше і працівникам цього останнього людського притулку. Нині, коли дедалі частішими стають погроми кладовищ сатаністами, озброєні охоронці були б не зайві. Адже тут спочивають і багато інших людей, пам'ять про яких дорога українцям.

КРОСВОРД

По горизонталі: 2. Місто в Криму, якому не так давно повернуто колишню назву. 5. Дочка князя Володимира Великого. 10. Сітка з матнею для риболовлі. 13. Декабрист, родич Лесі Українки. 14. Персонаж казки про Буратіно. 15. Дружина легендарного Одіссея. 16. Відомий у минулому захисник київського «Динамо». 18. Степовий птах, який «грає» крилами. 19. Промислове чи торговельне підприємство. 20. Персонаж з «музичним» прізвиськом у романі М. Булгакова «Майстер і Маргарита». 23. Княже місто над Горинню. 24. Український естрадний співак.

По вертикалі: 1. «Луччі» люди навколо князя. 2. Престижний автомобіль. 3. Розділ книги. 6. Декоративна рослина з родини ломикаменевих. 7. Вождь інків, який, потрапивши у полон, закликав одноплемінників здатися іспанським завойовникам, за що свої вбили його. 8. Син князя Ігоря. 9. Спортивна гра. 11. Мертве місто в Україні. 12. Музичний твір. 17. Прибережна русалка. 21. Наїжджений слід від коліс. 22. Справжнє прізвище Семена Палія.

Відповіді до кросворда, надрукованого 20 вересня

По горизонталі: 1. Атілла. 4. Амулет. 9. Трахтемирів. 10. Іон. 11. «Оскар». 13. Нар. 14. «Хата». 16. Орда. 18. Стіл. 19. Каня. 21. Ода. 22. Зміїв. 24. Мін. 25. Стабілотрон. 26. Аннали. 27. Мантія.

По вертикалі: 1. Антропоніміка. 2. Ісаак. 3. Латур. 5. Марина. 6. Левірат. 7. Трансільванія. 8. Смола. 12. Ака. 14. Хна. 15. Тля. 17. Джонсон. 18. Сом. 19. Караул. 20. Нодія. 22. Злоба. 23. Іврит.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 257138.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311182.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.